

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. juli 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0030-1526
Dok.: 814254

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 929 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Fg. justitsminister
Henrik Dam Kristensen

/

Ketilbjørn Hertz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 929 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke oplysninger der skal fremgå af en dombog og for regelgrundlaget herfor?”

Svar:

1. Efter retsplejelovens § 33, stk. 1, fastsætter justitsministeren regler om, hvilke retsbøger der skal føres ved de forskellige retter.

Justitsministeren har i medfør af denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 253 af 13. maj 1976 om retsbøger, anvendelse af diktafon under retsmøder m.v.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at der ved retterne føres retsbog, dombog og stemmegivningsbog. Ifølge § 1 stk. 2, indføres domme i dombogen. Kendelser føres i dombogen, hvis de er egnede dertil, ellers indføres de i retsbogen.

2. De krav, der stilles til affattelsen af domme, findes i retsplejelovens §§ 218, 218 a og 884.

Ifølge § 218, stk. 1, 1. pkt., skal domme og kendelser ledsages af grunde.

I nævningesager skal dommen indeholde oplysninger om de forskellige meninger under afstemningen om skyldsspørgsmålet vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af, hvor mange henholdsvis dommere og nævninger der har stemt for hvert enkelt resultat og hver anført begrundelse, men uden angivelse af de pågældende dommers og nævningers navne, jf. § 218, stk. 2.

I civile sager skal domme og kendelser, der ikke er afsagt af en enkelt dommer, indeholde oplysninger om de forskellige meninger under afstemningen vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af de pågældende retsmedlemmers navne, jf. § 218, stk. 3. Det samme gælder domme og kendelser i straffesager ved Højesteret.

Ifølge § 218 a, stk. 1, skal domme indeholde parternes påstande og en fremstilling af sagen, herunder i fornødent omfang en gengivelse af de afgivne forklaringer, samt angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse. Domme i civile sager skal endvidere indeholde en gengivelse af parternes anbringender, og domme i straffesa-

ger skal endvidere indeholde en gengivelse af tiltalen.

Det fremgår af forarbejderne til § 218 a, at reglen alene fastlægger de grundlæggende rammer for affattelsen af domme, og at der således fortsat vil være stor mulighed for individuel variation mellem forskellige retter og forskellige dommere med hensyn til affattelsen af domme. Hertil kommer, at affattelsen af en dom naturligvis i høj grad afhænger af omstændighederne i den konkrete sag.

Herudover gælder, at hvis tiltalte i en offentlig straffesag domfældes, skal retten i begrundelsen for dommen angive 1) de omstændigheder, som anses for bevist og lægges til grund for domfældelsen, 2) den regel, der er overtrådt og 3) straffehjemmelen, jf. § 884, stk. 1.

Frifindes tiltalte, skal retten i begrundelsen angive 1) de omstændigheder, som er en betingelse for straf, og som anses for at mangle eller for ikke at være bevist, eller 2) de strafudelukkende omstændigheder, som anses for at foreligge, og 3) de lovbestemmelser, der er anvendt, jf. § 884, stk. 2.

Endelig skal dommen ifølge § 884, stk. 3, indeholde en begrundelse for et eventuelt mindretals opfattelse.